

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618200720
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4618200720.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti G.: N., nar. XX.XX.XXXX, M., nar. XX.XX.XXXX a S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, Škultétyho 1577/8, Topoľčany, ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: L. U. G., nar. XX.XX.XXXX, t. č. bytom H., N. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Zuzanou Valaskou, advokátkou so sídlom v Topoľčanoch, Škultétyho X a M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., H. XXXX/X, zastúpený JUDr. Ľubomírom Kišacom, advokátom so sídlom v Topoľčanoch, Škultétyho 1597/7, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22. mája 2018, č. k. 9P/53/2018-111, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 22.05.2018 č. k. 9P/53/2018-111 pri právnom posúdení podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, § 35, § 62 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zák. o rodine, zamietol návrh matky, ktorým sa táto domáhala na čas do rozvodu rodičov zverenia všetkých troch mal. detí G. do svojej výlučnej osobnej starostlivosti a zároveň žiadala za obdobie od 09.01.2017 do 15.02.2018 určiť otcovi výživné na mal. N. v sume 90 eur mesačne, na mal. M. v sume 80 eur mesačne a na mal. S. v sume 80 eur mesačne, s povinnosťou platiť takto určené výživné k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci.

2. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, prvoinštančný súd uviedol, že matka v konaní nepreukázala existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa na spätné priznanie výživného a ani objektívnu nemožnosť podať návrh na určenie výživného. Zo strany otca nešlo o žiadne špekulatívne konanie, ktorým by sa tento snažil plneniu vyživovacej povinnosti k horemenovaným mal. deťom vyhýbať. Práve naopak, otec si v roku 2017 počas 9 mesiacov plnil vyživovaciu povinnosť na všetky 3 mal. deti v sume po 150 eur a počas troch mesiacov v sume po 160 eur. V tomto období otec dosahoval netto príjem 779,02 eura, do ktorého patril aj daňový bonus v sume 64,23 eura mesačne. Výživné v sume 160 eur mesačne predstavovalo 20,54 % z netto príjmu otca a výživné v sume 150 eur mesačne predstavovalo 19,25 %. Okrem toho v r. 2018 (v januári) zaplatil otec matke výživné na deti v sume 150 eur a v mesiaci február tohto roku výživné v sume 250 eur, t. j. už v zmysle rozvodového rozsudku rodičov mal. detí, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.02.2018. Od 01.01.2018 si daňový bonus od 01.01.2018 na svoje mal. deti už neuplatňuje. Otec súhlasil s prepisom rodinných prídavkov na matku s účinnosťou od 01.01.2017.

Vzhľadom na súdom zistenú neexistenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 77 ods. 1 vety prvej Zák. o rodine, pre priznanie spätného výživného, súd podaný návrh matky v tomto smere, ako nedôvodný zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka, žiadajúc KS v Nitre rozhodnúť o jej odvolaní tak, že otec bude zaviazaný prispievať na výživu mal. N. sumou 90 eur mesačne a na výživu mal. M. a mal. S. sumami po 80 eur mesačne na každé dieťa za obdobie od 09.01.2017 do 15.02.2018. Zročné výživné za toto obdobie spolu v sume 1.086,54 eura nech je povolené splácať otcovi v mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným do rúk matky od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

5. V priebehu konania o rozvod manželstva matka takýto návrh nepodala, pretože otec jednak so začiatkom konania o rozvod manželstva požadoval striedavú starostlivosť, pričom dokazovanie v tomto smere by sa nevyhlo znaleckému dokazovaniu, ktoré už v konaní o rozvod aj od apríla 2017 bolo aj nariadené. Druhým dôvodom zo strany matky bolo to, že otec si určité výživné plnil a teda návrh matky na určenie výživného by bol s najväčšou pravdepodobnosťou súdom zamietnutý. Podaný návrh na určenie výživného do rozvodu nie je vôbec vypočítavý, ale ide iba o jej snahu domáhať sa spravodlivého výživného pre svoje tri mal. deti. Ak by ich rodina žila do rozvodu manželstva spoločne, čo sa však nestalo, pretože od 09.01.2017 ako manželia nezdiedľali spoločnú domácnosť, tak potom by bolo možné podaný návrh považovať za účelový, pretože podiel účasti, toho ktorého rodiča na výchove detí z dôvodu spoločného zdieľania nákladov, by sa nedal určiť. Za situácie nezdiedľania spoločnej domácnosti rodičmi, ako aj za situácie poberania daňového bonusu otcom za požadované obdobie určenia výživného do rozvodu je potrebné návrh matky považovať za dôvodný, pretože výška otcom poskytovaného výživného bez „jeho príjmu“ z daňového bonusu na jednotlivé mal. deti, nezodpovedá ich odôvodneným potrebám a zároveň nezodpovedá ani možnostiam otca. Po právnej stránke opodstatnenosť podaného návrhu matka odôvodnila s poukazom na obsah ust. § 63 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zák. o rodine.

6. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že podané odvolanie matky považuje za nedôvodné a preto poukazuje na napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý považuje za vecne správny a zákonný. Zároveň si uplatňuje aj náhradu trov odvolacieho konania spolu v sume 80,06 eura. To, že spolu s matkou nezdiedľali spoločnú domácnosť od 09.01.2017 zavinila matka, ktorá spolu s mal. deťmi spoločnú domácnosť opustila, pričom využila otcov dlhší pobyt v práci. Za obdobie do rozvodu, za ktoré požaduje určiť výživné matka, si otec výživné riadne plnil, pričom výšku ním poskytovaného výživného akceptovala aj samotná matka. Táto nepodala na súde ani návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. návrh týkajúci sa zverenia detí do jej osobnej starostlivosti.

7. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu matky písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) preskúmal odvolaním matky zo dňa 19.06.2018 napadnutý rozsudok OS Topoľčany zo dňa 22.05.2018 č. k. 9P/53/2018-111 procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospejúc následne k tomu záveru, že podané odvolanie matky nie je dôvodné.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. V prejednávanej veci súd prvej inštancie v súvislosti s rozhodovaním o podanom návrhu matky na určenie výživného a zverenia mal. detí G. (N., M. a S.) do výlučnej osobnej starostlivosti matky za obdobie do rozvodu manželstva rodičov, t. j. od 09.01.2017 do 15.02.2018 v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý následne aj správne posúdil podľa príslušných ustanovení hmotnoprávneho predpisu (§ 77 ods. 1, § 75 ods. 1, § 62 ods. 1, § 36 ods. 1 Zák. o rodine). Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Na potvrdenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie, správne ako podstatný dôvod pre zamietnutie podaného návrhu zo strany matky skonštatoval nepreukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa matkou k spätnému priznaniu výživného. Takisto zo strany matky nebola v konaní preukázaná objektívna nemožnosť podania návrhu vo veci samej (na zverenie detí a určenie výživného, resp. na nariadenie neodkladného opatrenia v rámci rozvodového konania). Za matkou požadované obdobie do rozvodu manželstva, t. j. od 09.01.2017 do 15.02.2018 si otec v medziach svojich zárobkových schopností a možností plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči všetkým trom mal. deťom, čo nakoniec matka aj akceptovala, pretože platby od otca titulom výživného aj pravidelne preberala a spotrebovala na výživu detí. Okrem toho, otec na výživu svojich detí, aj keď nie až tak pravidelne prispieval aj vo forme naturálnych plnení. Od zániku spoločnej domácnosti medzi rodičmi mal. detí, t. j. od 09.01.2017 až do podania návrhu na rozvod manželstva matkou, t. j. do 14.03.2018 mala matka k dispozícii dostatok času (14 mesiacov) k tomu, aby na súde prvej inštancie iniciovala začiatok konania o zverenie mal. detí G. do jej výlučnej starostlivosti a o určenie výživného voči otcovi, ak otcom zasielané výživné na všetky tri mal. detí v sume 150 eur, resp. 160 eur mesačne považovala za nízke a neadekvátne potrebám mal. detí. Ak matka napriek dĺžke uvedenej doby, ktorá presahuje jeden kalendárny rok takýto návrh nepodala, tak s výškou výživného, ktoré je zasielal otec bola zrejme spokojná. Na margo poberaného daňového bonusu otcom odvolací súd poznamenáva, že matka mala možnosť takisto požiadať o jeho vyplácanie, pričom v tomto smere nie je prekážkou prechodný pobyt mal. detí, toľko keď od 01.01.2017 poberala aj rodinné prídavky na mal. deti. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a konkrétne okolnosti tohto prípadu, súd prvej inštancie správne nevhliadol dôvod k spätnému určeniu výživného matke na mal. deti G., pretože zo strany otca bolo výživné k rukám matky platené kontinuálne, t. j. pred rozvodom a aj po rozvode. Takisto aj výška plateného výživného otcom do rozvodu k rukám matky, je adekvátna veku a odôvodneným potrebám mal. detí. S poukazom na tieto dôvody bol návrh matky súdom prvej inštancie v plnom rozsahu správne zamietnutý.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (CMP) a podľa § 396 ods. 1 CSP s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).